हृष्टरोमा भयोद्विग्नः क्षणेन समपद्यत। संस्पृश्य तानि चापानि भानुमन्ति वृहन्तिच।
वैराटिरर्ज्जुनं राजन्निदं वचनमब्रवीत्।
इति श्रीमहाभारते विराटपर्व्वणि गोहरणपर्व्वणि अस्त्रारोपणे एकचत्वारिंशोऽध्यायः॥ ४१ ॥
॥ उत्तर उवाच॥ विन्दवो जातरूपस्य शतं यस्मिन्निपातिताः। सहस्रकोटिसौवर्णाः कस्यैतद्धनुरुत्तमं। १२२५
वरणा यत्र सौवर्णाः पृष्ठे भासन्ति दंशिताः। सुपार्श्वं सुग्रहञ्चैव कस्यैतद्धनुरुत्तमं।
तपनीयस्य शुद्धस्य पृष्ठे यस्येन्द्रगोपकाः। पृष्ठे विभक्ताः शोभन्ते कस्यैतद्धनुरुत्तमं।
सूर्य्या यत्र च सौवर्णास्त्रयो भासन्ति दंशिताः। तेजसा प्रज्वलन्तो हि कस्यैतद्धनुरुत्तमं।
शलभा यत्र सौवर्णास्तपनीयविभूषिताः। सुवर्णमणिचित्रञ्च कस्यैतद्धनुरुत्तमं।
इमे च कस्य नाराचाः साहस्रा लोमवाहिनः। समन्तात् कलधौताग्रा उपासङ्गे हिरण्मये। १२३०
विपाठाः पृथवः कस्य गार्द्धपत्राः शिलाशिताः। हारिद्रवर्णाः सुसमाः पीताः सर्व्वायसाः शराः।
कस्यायमसितश्चापः पञ्चशार्दूललक्षणः। वराहकर्णव्यामिश्रान् शरान् धारयते दश।
कस्यैमे पृथवो दीर्घाश्चन्द्रविम्बार्द्धदर्शनाः। शतानि सप्त तिष्ठन्ति नाराचा रुधिराशनाः।
कस्यैमे शुकपत्राभैः पूर्व्वैरर्द्धैः सुवाससः। उत्तरैरायसैः पीतैर्हेमपुङ्खैः शिलाशितैः।
गुरुभारसहो दिव्यः शात्रवाणां भयङ्करः। कस्यायं सायको दीर्घः शिलीपृष्ठः शिलीमुखः। १२३५
वैयाघ्रकोशे निहितो हेमचित्रत्सरुर्म्महान्। पृथुलश्चित्रकोशश्च किङ्किणीसायको महान्।
कस्य हेमत्सरुर्दिव्यः खड्गः परमनिर्म्मलः। कस्यायं विमलः खड्गो गव्ये कोशे समर्पितः।
हेमत्सरुरनाधृष्यो नैषध्यो भारसाधनः। कस्य पाञ्चनखे कोशे सायको हेमविग्रहः।
प्रमाणरूपसम्पन्नः पीत आकाशसन्निभः। कस्य हेममये कोशे सुतप्ते पावकप्रभे।
निस्त्रिंशोऽयं गुरुः पीतः सायकः परनिर्व्रणः। कस्यायमसितः खड्गो हेमबिन्दुभिरावृतः। १२४०
आशीविषसमस्पर्शः परकायप्रभेदनः। गुरुभारसहो दिव्यः सपत्नानां भयप्रदः।
निर्दिशस्व यथातत्त्वं यथा पृष्टा वृहन्नले। विस्मयो मे परो जातो दृष्ट्वा सर्व्वमिदं महत्।
इति श्रीमहाभारते विराटपर्व्वणि गोहरणपर्व्वणि उत्तरस्यास्त्रदर्शने द्विचत्वारिंशोऽध्यायः॥ ४२ ॥
॥ वृहन्नला उवाच॥ यन्मां पूर्व्वमिहापृच्छः शत्रुसेनापहारिणं। गाण्डीवमेतत्पार्थस्य लोकेषु विदितं धनुः।
सर्व्वायुधमहामात्रं शातकुम्भपरिष्कृतं। एतत्तदर्ज्जुनस्यासीत् गाण्डीवं परमायुधं।
यत्तच्छतसहस्रेण सम्मितं राष्ट्रवर्द्धनं। येन देवान् मनुष्यांश्च पार्थो विजयते मृधे। १२४५
चित्रमुच्चावचैर्व्वाणैः श्लक्ष्णमायतमव्रणं। देवदानवगन्धर्व्वैः पूजितं शाश्वतीः समाः।
एतद्वर्षसहस्रन्तु ब्रह्मा पूर्व्वमधारयत्। ततोऽनन्तरमेवाथ प्रजापतिरधारयत।
त्रीणि पञ्चशतं चैव शक्रोऽशीतिं च पञ्च च। सोमः पञ्चशतं राजा तथैव वरुणः शतं।
पार्थः पञ्च च षष्टिञ्च वर्षाणि श्वेतवाहनः। महावीर्य्यं महादिव्यमेतत्तद्धनुरुत्तमं।
एतत्पार्थमनुप्राप्तं वरुणाच्चारुदर्शनं। पूजितं सुरमर्त्येषु बिभर्त्ति परमं वपुः। १२५०